

# La UPC llança dos satèl·lits des de la Guaiana per estudiar els pols

LEYRE FLAMARIQUE Madrid

Dos satèl·lits desenvolupats per la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) i un altre per la Politècnica de Madrid (UPM) s'enlairaran els pròxims dies en un coet Vega des del port espacial europeu de Kourou, a la Guaiana Francesa. El llançament, inicialment previst per al 18 de juny, s'ha ajornat per causes meteorològiques i s'espera que les condicions millorin per fixar una nova data.

L'objectiu principal del llançament és validar una nova tecnologia de posada en òrbita de petits satèl·lits desenvolupada per l'Agència Espacial Europea (ESA). La plataforma SSMS (Small Spacecraft Mission Service) s'ha creat per maximitzar el nombre de satèl·lits llançats per cada coet, cosa que redueix els costos per client. En aquest primer llançament de l'SSMS, es posaran en òrbita 53 satèl·lits.

Entre aquests hi ha els dos de la missió FSSCat, dirigida per la UPC. Es tracta de nanosatèl·lits, o CubeSats, de la mida d'una capsa de sabates, que estudiaran les regions polars de la Terra. Els sensors òptics dels aparells permetran monitorar la humitat del sòl i l'extensió i l'essor del gel polar.

Un altre dels objectius de la missió, liderada per l'enginyer de telecomunicacions Adriano Camps, se-

rà assajar sistemes de comunicació entre els dos CubeSats de cara a demostrar que és possible crear una futura xarxa de satèl·lits federats per compartir, per exemple, capacitat de memòria.

L'FSSCat inclou, al seu torn, el projecte Phi-sat-1 de l'ESA, que és la primera missió europea d'observació de la Terra que incorpora la intel·ligència artificial. El disseny de la plataforma de hardware/software de visió mòbil ha estat liderat per la Universitat de Castella-la Manxa (UCLM). La missió servirà per detectar la presència de núvols a les imatges captades pels CubeSats, que filtrarà de manera automàtica, per així enviar a la Terra només les dades útils.

La UPM també llança el seu propi satèl·lit, l'UPMSat-2. En el desenvolupament d'aquest projecte universitari hi han participat més de 70 alumnes al llarg de gairebé una dècada. Durant els pròxims dos anys serà una plataforma de demostració tecnològica en òrbita, ja que els equips que allotja a dins incorporen experiments d'innovació tecnològica d'empreses espanyoles i europees. Per exemple, es testarà el comportament d'un commutador tèrmic miniaturitzat de nou desenvolupament, proposat per IberEspacio, o es duran a terme proves d'un magnetòmetre experimental d'alta sensibilitat.

LLETRA  
PETITA



Magí  
Camps

## Minoritzar el català

**L**a història del català a Espanya, l'Estat on més es parla aquesta llengua i, per tant, el seu hàbitat natural, ha estat un relat de persecució i minorització des del segle XVIII. Ara no cal recuperar totes les lleis explícites ni totes les ordres soterrades que s'han formulat per dinamitar i fer desaparèixer la llengua d'en Patufet. N'hi ha prou de referir-hi l'última.

En lingüística es parla de llengües minoritàries i de llengües minoritzades, que són dues coses diferents. Una llengua minoritària és una llengua parlada per un nombre petit de persones, de la mateixa manera que una llengua majoritària té un nombre elevat d'usuaris. Si categoritzem el català en aquesta escala, cal situar-lo en l'àmbit de les llengües mitjanes, com el danès, per exemple. L'aragonès és una llengua minoritària i el francès és una llengua majoritària.

Ara bé, si el que es pretén és reduir una llengua mitjana a llengua insignificant, llavors cal parlar de minorització. I això és el que fa l'Estat

amb el català, tant en temps de dictadura com en temps de democràcia. L'última acció minoritzadora ha estat la del Tribunal Suprem, que ha dictaminat que el País Valencià no es pot comunicar només en català amb les altres comunitats autònomes que tenen el català com a llengua cooficial.

L'obsessió amb el valencià ve de lluny. La bona relació lingüística entre Catalunya i

acostumen a ser gent científicament seriosa i és per això que, quan van publicar el seu diccionari, els polítics anticatalanistes van tenir un gran disgust quan van llegir-hi la definició de *valencià*: "Llengua romànica parlada a la Comunitat Valenciana, així com a Catalunya, les Illes Balears, el departament francès dels Pirineus Orientals, el Principat d'Andorra, la franja oriental d'Aragó i la ciutat sarda de l'Alguer, llocs on rep el nom de *català*".

Mentrestant, la política lingüística de la llengua castellana és justament la contrària: coordinar-se amb tots els països on també es parla i arribar a acords de cooperació acadèmica i cultural per fer la llengua del Capitán Trueno més forta. Res a dir, és un propòsit legítim i econòmicament enriquidor. En el cas del català, en canvi, la sensació que tinc és que fa nosa i que, per tant, cal perseguir-lo com si fos una llengua empestada. Que potser es pensen que així deixarem de parlar-lo? Ves que no ens en facin venir més ganes.

### La història del català a Espanya ha estat un relat de persecució

les Balears no ha patit mai l'animadversió que, en canvi, sí que s'ha produït amb la llengua dels valencians. Divideix i venceràs, diu la divisa. La Generalitat Valenciana va crear fins i tot l'Acadèmia Valenciana de la Llengua per contrarestar la norma unitària que emanava de l'Institut d'Estudis Catalans per a tot l'àmbit lingüístic.

Però, esclar, els acadèmics

mcamps@lavanguardia.es

**UN PROGRAMA**

**KM 0**

De dilluns a divendres, de 16 a 19 h

**AMB TONI CLAPÉS**

f t i @versiorac1

**RAC1**

rac1.cat